

Hørings svar – Stinna Larsen,

Der var engang en lille kommune, midt i skønne Himmerland, midt i skønne Jylland. Kommunen havde så attraktiv en beliggenhed at mange børnefamilier valfartede til området. Her kunne man nemlig bygge billigt, deltage i et rigt foreningsliv, gå tur i den skønne natur og oven i alt dette have råd til en ekstra bil og rejser, fordi det var langt billigere end mange af de større byer.

Kommunen voksede sig større og større, og undervejs var der en lille stemme som hviskede ” Hov, hvis ikke vi passer på, så kan vi slet ikke være her”. De voksne som bestemte over kommunen, var så glade for alle dem som ville bo her at de sagde ” Skidt, pyt – her er masser af plads. Desuden kan vi jo ikke bestemme hvem der udstykker nye grunde – vi er kun glade for de mange familier, for de betaler godt til vores kommunekasse”

Den lille stemme hviskede flere gange at pladsen var trang; at der ikke var plads i børnehaven, i skolen og at det også haltede med sikre skoleveje og belysning til de mange mennesker. Og en gang imellem virkede det også til at de voksne hørte efter. ”Måske skal vi holde igen med at bygge så meget på ét sted, vi må hellere se om ikke vi kan skabe byggegrunde ude i de omkring liggende byer, så vi kan sprede det lidt ud”. ”Lad os lave en strategi, der sikrer bæredygtige lokalsamfund” – sagde de voksne

I de små byer glædede de sig over endelig at kunne tilbyde byggegrunde til de mange familier. De mindre byer gjorde alt hvad de kunne for at gøre sig attraktive. De brystede sig af et fantastisk foreningsliv uden pladsmangel og ventelister. Frivillige knoklede for at vise hvor dejligt der var i de små byer og skolerne emmede af tryghed, nærhed og trivsel. Selv de voksne støttede op om de små byer, og gav dem en håndsrekning til byfornyelse.

En dag kunne alle i kommunen læse, at der ikke var penge nok i kassen, og at der skulle gøres noget for at finde dem! Der var mange forskellige forslag til hvad der kunne gøres, men de voksne mente, at mange af pengene skulle findes på skolerne. Da børnefamilierne hørte at pengene måske skulle findes på nogle af de mindre skoler, turde de ikke bygge deres huse i de små byer. De små stemmer hviskede: ” Vi tør ikke bygge i de små byer, for hvis ikke vi har vores skole, hvor skal vores børn så gå i skole?” Nogle helt andre stemmer sagde tydeligt ” I kan ikke bygge et hus i de små byer – det har i ganske enkelt ikke råd til! Det er bedre at I bygger I de større byer, for her er husene meget mere værd”

Flere stemmer forsøgte at fortælle de voksne, at de måtte melde ud hvad der skulle ske, men de voksne var tavse... Ikke én af de voksne turde fortælle hvad de tænkte, og imens gik byggerierne mere og mere i stå ude i de små byer. I de større byer blev pladsen mere og mere trang, og der måtte tænkes alternativt for at huse de mange vugestue – dagpleje og skolebørn.

Men historien ender ikke her, for hvad der startede med en dejlig og smuk kommune, var det nu blevet en kommune med gevaldige kløfter –kløfter som blev gravet af de voksne. Kløfterne adskilte by og land og da de voksne forblev tavse, blev de endnu dybere. Stemmerne ude i de små byer anklagede de store byer for at ”rage til sig”, og stemmerne i de store byer anklager de små byer ”for at være for dyre”. Kampen om et ordentligt fundament for vores aller mindste stemmer, var pludselig reduceret til en debat om, i hvilken retning bussen skulle køre.... Dialogen om skolernes eksistens og grundlag, var blevet en kamp mellem stor og lille / land og by, i stedet for en fælles kamp for et ordenligt fundament alle vores stemmer....

Kære politikere, kære " De voksne",

Vil I ikke godt være med til at skrive den næste fortælling om vores skønne kommune, som er placeret i hjertet af Himmerland en smule mere positiv? Vil I ikke være så ansvarlige at lytte til "de små stemmer" og ikke mindst være med til at sikre, at vi har et ordenligt sted at leve og bo – uanset hvor vi bor i Rebild Kommune. Den "kamp" der er opstået mellem by og land er på mange måder uværdig, men tavsheden fra Jer, gør desværre Jer til ansvarlige for kampen. Pt er der ingen balance mellem land og by, og strategien om at skabe attraktive byer og landdistrikter er fejlet.

Her skal være plads til alle – uanset om man bor i by eller land, og det er Jeres opgave at sikre, at alle stemmer behandles ens. Vores børn er den fremtidige generationer som skal drive fortællingen videre, og vi skylder dem at give dem de allerbedste forudsætninger.

Varsling om endnu flere besparelser på skoleområdet – herunder vores indskolingsmodel, lærernes arbejdstid og ikke mindst skolelukninger, betyder alt andet end de bedste forudsætninger for fremtidens borgere. Friskoler er under opførelse, flere er klar til at trykke på startknappen, men jeg har en frygt for at disse friskoler kan være medvirkende til at vi skaber en kommune med flere A og B hold, og dermed grobund for endnu flere kløfter i denne kommune.

Derudover skal I være opmærksomme på muligheden for, at et stigende antal elever vil valfarte ud af kommunen mod Vesthimmerland eller Mariagerfjord, når de alligevel skal ud på en længere transporttur.

Der er ganske enkelt ikke plads til, at folkeskolen endnu engang står for tur!

Vores børn er mere værd!